

ת"פ 57724/11/21 - מדינת ישראל נגד שלום שי בן יצחק

בית משפט השלום בקריית שמונה

01 מאי 2022

ת"פ 57724-11-21 מדינת ישראל נ' בן יצחק(עציר)

מספר פל"א 814109/2021

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא מורן מרגלית
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם

שלום שי בן יצחק (עציר)

הנוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מאור מזרחי

הנאשם: הובא, וע"י ב"כ עו"ד בני הראל - סניגוריה ציבורית

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת פציעה כשהעברין מזוין, עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

כתב האישום המתוקן:

במרכזו של תיק זה ניצב אירוע חמור אשר התרחש ביום 17.11.21 באוטובוס קו מספר 6 של חברת "נתיב אקספרס" (להלן: האוטובוס) אשר עשה בסמוך לשעה 09:40 את דרכו מבית החולים "זיו" בצפת לכיוון התחנה המרכזית ובו נהג עמוס עמי תייר (להלן: המתלונן).

בסמוך לשעה 09:50 עת הגיע המתלונן לתחנת האוטובוס אשר ברחוב דוד אלעזר בעיר, נכנס הנאשם לאוטובוס כאשר הוא מחזיק בידו בקבוק בירה פתוח מזכוכית (להלן: הבקבוק או בקבוק הבירה).

המתלונן, כך עולה מעובדות כתב האישום המתוקן, פנה אל הנאשם ואמר לו כי אסור לעלות עם אלכוהול וכן, העיר לו כי הוא לא שילם עבור הנסיעה.

בתגובה, כך נטען, תקף הנאשם את המתלונן בכך שהכה אותו באמצעות ידו הימנית במכת אגרוף בלחיו הימנית וכל

זאת בעת שהאוטובוס מצוי בנסיעה.

בהמשך, התקדם הנאשם אל תוך האוטובוס והתיישב באחד המושבים ואילו המתלון המשיך בנסיעה קצרה, עלה עם האוטובוס על המדרכה, עצר את האוטובוס, ירד ממנו והחזיק את מכשיר הטלפון הנייד שלו בידו וזאת בכדי להתקשר למוקד המשטרה ולדווח על אירוע התקיפה.

על פי הנטען בכתב האישום המתוקן, הנאשם יצא בעקבותיו של המתלון מן האוטובוס ולאחר חילופי דברים קצרים, שוב תקף את המתלון כך שהכה אותו באמצעות ידו השמאלית במכת אגרוף בפניו ומיד לאחר מכן הטיח את בקבוק הבירה, אותו אחז בידו הימנית, בראשו של המתלון.

בקבוק הבירה, כך עולה מעובדות כתב האישום המתוקן, התנפץ על ראשו של המתלון ופצע אותו באוזנו השמאלית.

כתוצאה ממעשיו אלה של הנאשם נגרמו למתלון שני חתכים באפרכסת אשר הצריכו חיטוי ותפירה באמצעות 24 תפרים והמתלון אובחן כמי שסובל מחתך אורכי באזור טיפורלי משמאל ואושפז בבית החולים למשך יממה.

הסדר הטיעון:

במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 16.3.22 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו יודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע בדיון ולעניין העונש יטענו הצדדים באופן פתוח.

ראיות המאשימה לעונש:

מטעם המאשימה העיד המתלון, מר עמוס תייר אשר ציין בעדותו כי הוא עובד בחברת נתיב אקספרס מזה 21 שנים.

לדבריו, כתוצאה מהמכה אותה ספג מהנאשם באמצעות הבקבוק נגרמה לו ירידה בשמיעה באוזן שמאל כך שאיבד 80% מיכולת השמיעה באוזן זו.

כן ציין הנאשם כי נותר לו טינטון בשתי האוזניים אשר יישאר לכל ימיו וכן, כי במהלך האירוע נשוא תיק זה נשברו לו 3 שיניים וכי הוא עובר טיפולים קשים והשתלות.

עוד הוסיף המתלון וטען, כי נותרו לו 2 צלקות וכי הוא מטופל תרופתית על ידי פסיכיאטר בגין חרדה ודיכאון וכי הוא יושב כל היום בבית מפחד וחרד וכי 5 חודשים הוא לא עובד.

בהקשר זה ציין המתלון, כי לאור הירידה ביכולת שמיעתו לא נראה כי משרד התחבורה יאפשר לו לשוב לעבודתו כנהג אוטובוס.

מנגד ביקש הסנגור לציין כי נזקים אלה אינם מתוארים בעובדות כתב האישום.

טיעוני המאשימה לעונש:

במסגרת טיעוניו לעונש, הגיש ב"כ המאשימה את המסמכים הבאים: העתק מגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), תיעוד רפואי ביחס למצבו הרפואי של המתלון לאחר האירוע (ת/2), טיעונים לעונש בכתב (ת/3) וכן, העתק מגזר הדין

נשוא העונש המותנה של הנאשם (ת/4).

במסגרת טיעוניה לעונש בכתב (ת/3), טענה המאשימה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 24 חודשי מאסר בפועל ל- 48 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל כולל עונש המאסר המותנה אשר הושת עליו במסגרת ת"פ 18774-03-20, מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, פיצוי למתלונן לשיקול דעת בית המשפט, הפעלת ההתחייבות שהוטלה על הנאשם במסגרת ת"פ 18774-03-20 וכן, חתימה על התחייבות.

במסגרת טיעוניה לעונש בעל-פה, חזר ב"כ המאשימה על דברים אלה.

טיעוני ההגנה לעונש:

בפתח דבריו הפנה הסנגור לעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון וציין, כי במעמד הסדר הטיעון לא טענה המאשימה כי בכוונתה להציג מסמכים רפואיים בקשר לבעיות רפואיות שאינן נזכרות בעובדות כתב האישום המתוקן.

בהתייחסו לתיעוד הרפואי שהוגש על ידי המאשימה ביקש הסנגור להתייחס לאמור בו בעירבון מוגבל.

לדבריו, המדובר בתיעוד רפואי טרם הסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים וכן ציין, כי בעוד המתלונן טען שנגרמה לו ירידה של 80% בשמיעה הרי שבתיעוד הרפואי נזכרת ירידה בשמיעה בשיעור של 90%.

עוד ציין הסנגור, כי המתלונן לא ביצע בדיקת שמיעה ולפיכך, לא ניתן לקבוע מה גובה הטנטון ומידת הירידה בשמיעה לאחר האירוע.

לדבריו, בעובדות כתב האישום המתוקן לא נטען כי נגרם למתלונן נזק ארוך טווח.

לטענת הסנגור, המאשימה הציגה מדיניות ענישה נוהגת בין 15 ל- 24 חודשי מאסר בפועל ואולם, כעת היא מבקשת לחרוג מרמת ענישה מחמירה זו ללא כל הסבר.

הסנגור ציין כי המדובר בעבירות אשר בוצעו ללא תכנון והפנה לפסיקה בה בנסיבות דומות נקבע מתחם שנע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל. (הגם שהדבר לא צוין בפרוטוקול- הפסיקה הוגשה וסומנה נ/1).

המדובר בנאשם בן 36, רווק ללא ילדים אשר התייתם מהוריו בגיל צעיר מאוד וגדל ללא יד מכוונת. כן ציין הסנגור, כי הנאשם סובל מאפליפסיה קשה והוא זכאי לקנבס רפואי ואולם, בשל טענות בדבר התמכרות לאלכוהול הוא לא יכול לקבל ומשכך, האלכוהול משמש מרגיע ומטשטש של המחלה ממנה הוא סובל.

לטענת הסנגור, אין היכרות מוקדמת בין הנאשם למתלונן, הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר וקיבל אחריות על מעשיו.

המתלונן אושפז ליום אחד ושוחרר וכל המסמכים שהוצגו הם מלאחר מכן אבל זמן רב עובר להסדר הטיעון ולכן, אם חשב המתלונן שיש קשר סיבתי בין האירוע לנזקים אלה היה עליו לפנות למאשימה ואז היא הייתה בוחרת אם לתקן את כתב האישום אם לאו.

משלא נעשה כן, הרי שיש להתייחס להסדר אליו הגיעו הצדדים בעת גזירת העונש.

הסנגור ציין כי הנאשם עצור מיום 17.11.21 ועתר לנכות תקופת מעצר זו מכל עונש אשר יגזר עליו.

דברי הנאשם:

הנאשם פנה במסגרת הדיון מיום 21.3.22 ואמר: "אני מצטער".

דיון והכרעה:

סעיף 40ב לחוק קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה לפיו, בית המשפט מצווה לגזור את דינו של הנאשם תוך שהוא מונחה, בראש ובראשונה, לוודא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות ביצועו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

מתחם העונש ההולם:

בהתאם להוראות סעיף 40ג לחוק, על בית המשפט לקבוע תחילה מתחם עונש הולם למעשה העבירה אותו ביצע הנאשם וזאת, תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע מביצועה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בהם:

הערך אשר נפגע כתוצאה מביצוע עבירת הפגיעה כשהעברין מזוין על ידי הנאשם, הינו הגנה על בטחונו, שלווה ושלמות גופו של אדם.

המגמה בפסיקה, הינה להחמיר בענישת אלו המבצעים עבירות אלימות באמצעות נשק קר ולהשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח.

על חומרת ביצוע עבירות באמצעות נשק קר והצורך בהחמרת הענישה עם מבצעה, עמד בית המשפט במסגרת ע"פ 4333/04 נידאל קונדוס נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"...עבירות אלימות המתבצעות באמצעות נשק קר ומסכנות חיי אדם ושלמות הגוף מחייבות ענישה מחמירה ומרתיעה, העשויה לתרום להקטנת ממדי התופעה אשר פשתה כנגד בחברה, ומתרחשת לא אחת בעימותים בין צעירים. ההיזקקות לאמצעי אלימות כדרך התמודדות עם יריבויות, ולעיתים באמצעות שימוש בנשק קר, מצריכה תגובה עונשית הולמת ואפקטיבית כמסר של הגנה על בטחון האדם וכמסר חינוכי שיקלט בהדרגה בתודעת הציבור, ובכלל זה בני הנעורים..."

(שם, בפסקה 4).

לעניין זה, ראה גם הדברים אשר נאמרו במסגרת ע"פ 5641/09 מדינת ישראל נ' דניס ברזינסקי [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"... על כן המגמה של בית משפט זה הינה ברורה ועקבית - במקרי אלימות בהם ישנו שימוש בסכין או בכל נשק קר הדומה לו יש להטיל ענישה משמעותית מאחורי סורג ובריה (ראו ע"פ 6260/05 חדרה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.2.2006); ע"פ 8597/07 זועבי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 15.1.2008)). "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד" (ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן [פורסם בנבו], 10.11.2009)."

כמו כן, ראה לעניין זה הדברים אשר נאמרו במסגרת ע"פ 1353/13 חמודה כארם נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"...מבתי המשפט צריכה לצאת הקריאה המתמדת, כי עבירות אלימות - פיסית ומילולית - הן דבר שיש להקיאו מקרבה של החברה הישראלית, ועל החוטא בהן לדעת כי הוא צפוי לענישה שאינה של מה בכך..."

(שם, פסקה ל"ג לפסק דינו של כבוד השופט א' רובינשטיין).

סבורני כי מידת הפגיעה בערך זה הינה גבוהה.

עסקינן באירוע חמור ביותר במהלכו הותקף המתלון, נהג אוטובוס, אשר כל חטאו היה כי במהלך עבודתו ביקש מן הנאשם שיציית להנחיות ושלא יעלה לאוטובוס עם משקה אלכוהולי פתוח וכן, העיר לו כי לא שילם בעבור הנסיעה.

בתגובה, תקף הנאשם את המתלון באופן המתואר בכתב האישום המתוקן בכך שהכה אותו במכת אגרוף בפניו וזאת, תוך כדי שהאוטובוס מצוי בנסיעה ותוך סיכון כלל נוסעי האוטובוס.

אולם בכך לא די. משעצר המתלון את נסיעת האוטובוס וירד ממנו בכדי להזעיק את המשטרה למקום, הגדיל הנאשם לעשות עת ירד מן האוטובוס שב והכה את המתלון במכת אגרוף נוספת, הפעם באמצעות ידו השמאלית והטיח את בקבוק הבירה על ראשו של המתלון מה שהביא להתנפצותו ולפציעתו של המתלון כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן.

המדובר בפרץ אלימות חמור כלפי נהג אוטובוס במהלך ביצוע עבודתו אשר הביאה אף לפציעה אשר הצריכה תפירה ואשפוזו של המתלון למשך יממה בבית החולים.

מדיניות הענישה הנוהגת:

אקדים ואומר, כי עיון בפסיקה הנוהגת ביחס לעבירות בהן היה העבריין מצויד בנשק קר הינה רחבה.

לעניין זה ראה הדברים אשר נאמרו במסגרת ע"פ 5153/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"...קשת הענישה בעבירות אלימות, תוך שימוש בנשק קר, רחבה ומגוונת. צודק בא כוח המערער בטענתו כי ישנם מקרים דומים ואף חמורים יותר בהם אישר בית משפט זה עונשים קלים יותר מאלו שהושתו על המערער..."

עיון בפסיקה הנוהגת מעלה, כי מתחם העונש ההולם אשר נקבע במקרים דומים נע החל מ- 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות וכלה במאסרים ממושכים כפי שיפורט להלן.

1. במסגרת ת"פ (ת"א) 10016-07-12 **מדינת ישראל נ' י.ב.** [פורסם במאגרים המשפטיים], נידון עניינו של נאשם אשר פצע את המתלון באמצעות שברי בקבוק זכוכית בידו ובגין פציעה זו נזקק המתלון לתפירה כירורגית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 10 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ועונשים נלווים.

2. במסגרת עפ"ג (מרכז-לוד) 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' טל** [לא פורסם], הוחמר עונשו של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בכך שחבט פעמיים באמצעות בקבוק בראשו של המתלון והושת עליו עונש מאסר בן 12 חודשים חלף עונש מאסר בן 6 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות אשר הושת עליו בבית משפט השלום. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

3. במסגרת ת"פ (י-ם) 45956-03-13 **מדינת ישראל נ' קאסם מנאהד** [פורסם במאגרים המשפטיים], נידון עניינו של נאשם בן 19 אשר דקר את המתלון 4 פעמים בצווארו ופעמיים בגבו ועקב כך, נזקק המתלון לאקספלורציה תחת הרדמה כללית. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

4. במסגרת ת"פ (אשדוד) 10150-06-13 **מדינת ישראל נ' דוק** [פורסם במאגרים המשפטיים], השית בית המשפט על נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות של פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובאיומים, עת פצע את המתלון בפניו באמצעות חפץ חד וגרם לו לפצע דקירה בלסתו, עונש מאסר בפועל למשך 14 חודשים.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק):

- **התכנון שקדם לביצוע העבירה -** אכן, מתיאור עובדות האירוע נשוא תיק זה עולה, כי עובר לתקיפה הראשונה עת עלה המתלון לאוטובוס לא קדם תכנון ואולם, לאחר שהמתלון עצר את האוטובוס והתקשר למשטרה, ירד כאמור המתלון מן האוטובוס ותקף את המתלון בשנית באופן המתואר בכתב האישום. הדעת נותנת כי תקיפה זו הייתה מתוכננת משהבין ככל הנראה הנאשם כי המתלון מתקשר למשטרה בקשר לתקיפתו על ידו, או אז, ירד מהאוטובוס ותקף את המתלון באופן המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן.

- **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה -** כאמור, בתחילת האירוע תקף הנאשם את המתלון במכת אגרופ בלחיו הימנית של המתלון. ברי, כי מכת אגרופ זו יכולה הייתה להביא לשבר בעצמות פניו של המתלון ו/או לפגיעה בשיניו. כמו כן, לאור רגישות האזור הפגיעה יכולה הייתה לגרום למתלון נזק חמור יותר. הדברים דלעיל יפים אף ביחס למכת האגרופ הנוספת מצדו של הנאשם אשר פגעה בלחיו השמאלית של המתלון. כתוצאה מהכאת המתלון באמצעות בקבוק הבירה וניפוצו על ראשו, יכול היה להיגרם למתלון נזק משמעותי בראשו או בצווארו עד כדי קיפוח חיים.

- **הנזק שנגרם מביצוע העבירה -** הגם שהדבר לא פורט במסגרת כתב האישום המתוקן, הרי שהדעת נותנת כי כתוצאה משתי מכות האגרופ, האחת בלחיו הימנית והשנייה בלחיו השמאלית של המתלון, גרמו למתלון מכאוב בפניו.

למעשה, מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנזק אשר נגרם למתלון מקורו בניפוח בקבוק הבירה על ראשו על ידי הנאשם.

משהודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, הרי שאין הוא חולק כי כתוצאה מתקיפת המתלון באמצעות בקבוק הבירה נגרמו למתלון שני חתכים באפרכסת שהצריכו חיטוי ותפירה באמצעות 24 תפרים וכן, חתך אורכי באזור טיפורלי משמאל וכן, כי המתלון אושפז בבית החולים למשך יממה.

כפי שפורט לעיל, במסגרת שמיעת הראיות לעונש, טען המתלון כי בעקבות מעשי הנאשם נגרמה לו גם פגיעה בשמיעה באוזן שמאל בשיעור של 80%, הוא החל לסבול מטנטון וכי נשברו לו 3 שיניים.

לתמיכה בטענות אלה הוגש על ידי המאשימה, כאמור, תיעוד רפואי (ת/2).

מעיון בתיעוד הרפואי עולה כי צורפה לו קבלה בגין טיפול שיניים ואולם, משלא צוינה פגיעה זו במסגרת כתב האישום המתוקן, הרי שלא מצאתי לקבל את טענת המאשימה לעניין נזק זה.

אף לעניין טענות המתלון בקשר עם ירידה בשמיעה והופעת טנטון, הרי שאף נזקים אלה לא נזכרו בעובדות כתב האישום המתוקן ולפיכך, אין בידי לקבל את טענות המתלון אף לעניין נזקים אלה.

ייאמר, אין בדבריי אלה ביחס לחבלות שנגרמו למתלון כדי לאשר או לשלול אותן, כך גם ביחס לקשר הסיבתי, קביעותי אלה הינן אך ורק לאור העובדה שדברים אלה לא הובאו בגדרו של כתב האישום, שהינו, כידוע, המסגרת הדיונית בתיק דנן.

עם זאת, מצאתי לקבל את טענות המתלון בדבר ההשפעה הנפשית אותה הוא חווה כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - אין חולק כי בין הנאשם למתלון אין היכרות מוקדמת ולמעשה, ככל הנראה הסיבה העומדת בבסיס תקיפת המתלון הינה העובדה כי ביקש מן הנאשם שלא לעלות לאוטובוס עם בקבוק אלכוהול פתוח ועל כך שלא שילם בעד הנסיעה.

העבירה אשר יוחסה לנאשם בכתב האישום בגין מעשיו אלה הינה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק.

כפי שהערתי בעבר, על המאשימה היה לציין במסגרת כתב האישום כי העבירה המיוחסת לנאשם הינה גם לפי הוראות סעיף 333 או 334 לחוק.

עם זאת, לאור העובדה כי המדובר בפציעה אניח כמובן כי העבירה המיוחסת לנאשם הינה לפי הוראות הסעיפים 334 + 335(א)(1) לחוק.

לאור החומרה הרבה הגלומה בעבירה זו, קבע המחוקק כי העונש בגינה הינו כפל העונש הנזכר בסעיף 334 והעמידה על 6 שנות מאסר בפועל.

סבורני, כי נסיבותיו החמורות של תיק זה הבאות לידי ביטוי בתקיפתו של נהג אוטובוס אשר כל אשר עשה הוא למלא את תפקידו והותקף באכזריות רבה על ידי הנאשם, מחייבות החמרה בעונשו של הנאשם.

יוער כבר כעת, כי הגם שבפסיקה הנוהגת נקבעו עונשי מאסר בפועל לתקופות קצרות יחסית, הרי שלנוכח "הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה" החמורות של תיק זה מצאתי לקבוע כי חלקו העליון של מתחם הענישה נשוא תיק זה הינו גבוה יותר ואף באופן משמעותי.

המדובר בפרץ אלימות קשה ואכזרי על עניין של מה בכך, כאשר הנאשם אף לא עצר את אופן התנהגותו ולאחר שהכה את המתלונן במהלך נהיגתו באוטובוס במכת אגרופ בפניו, אף בחר לרדת מן האוטובוס ושב והכה את המתלונן באמצעות אגרופ נוסף בפניו ואף שבר בקבוק בירה על ראשו תוך שהוא פוצע את המתלונן בראשו.

יוער, כי פציעה זו הותירה אף צלקות בנפשו של המתלונן אשר נפל קורבן לאלימות קשה מצד נוסע במהלך עבודתו.

לאור כל האמור לעיל, סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה לנוכח נסיבותיו החמורות של תיק זה, נע בין עונש מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים לבין עונש מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים.

סוגיית הסטייה מן המתחם:

לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה ממתחם הענישה ההולם לקולא או לחומרה.

קביעת העונש הראוי לנאשם:

בהתאם להוראת סעיף 40א לחוק, בעת קביעת העונש המתאים לנאשם הספציפי יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצועה של העבירה.

- **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו -** לא מצאתי כי השתת עונש מאסר בפועל על הנאשם עלולה לפגוע בו מלבד הפגיעה האינהרנטית של עונש מסוג זה על נאשמים אחרים במצבו.

- **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם -** לא מצאתי כי השתת עונש מאסר בפועל על הנאשם עלולה לפגוע במשפחתו.

- **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב -** הנאשם הביע את צערו על האירוע בפני המתלונן במהלך שמיעת הטיעונים לעונש בתיק זה.

- **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה -** במסגרת הטיעונים לעונש ציין הסנגור כי הנאשם התייתם מהוריו בגיל צעיר וגדל ללא יד מכוונת. אולם, אף אם אכן אלה הם פני הדברים, הרי שאין קשר בין עובדה זו לכך שהנאשם בחר לתקוף באופן ברוטאלי נהג אוטובוס שכל חטאו היה כי העיר למתלונן על כניסתו לאוטובוס עם שתיה חריפה פתוחה ועל אי תשלום בגין הנסיעה.

- **עברו הפלילי של הנאשם או היעדרו -** מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (1/ת) עולה, כי לחובתו של הנאשם 3 הרשעות קודמות בבי"ד דין צבאי בגין עבירות של היעדרות מן השירות ובגין עבירות סמים אשר בגין ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל בכלא צבאי.

כמו כן, לחובתו של הנאשם 7 הרשעות נוספות בגין עבירות שונות ובכללן: החזקה/ שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, אי נקיטת זהירות בחיה, החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית, החזקה/ שימוש בסמים לצריכה עצמית, מספר עבירות

של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפה סתם, גניבה, תקיפה כדי לגנוב, התנהגות פרועה במקום ציבורי וכן ניסיון לתקיפה סתם.

בגין הרשעות אלה ריצה הנאשם עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות החל מ-29 ימים ועד עונש מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים.

עוד יצוין, כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה מיום 19.10.20 בבית משפט זה בגין 2 עבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, התנהגות פרועה במקום ציבורי וכן, ניסיון לתקיפה סתם ובגינה הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים ובצירוף עונשי מאסר מותנים אשר היו תלויים ועומדים כנגדו הושת על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

נסיבות נוספות:

בהתאם להוראות סעיף 40יב לחוק, לבית המשפט מסורה הסמכות לשקול נסיבות אחרות הקשורות לביצוע העבירה מלבד אלה המנויות במסגרת סעיף 40ט לחוק וכן, מסורה לו הסמכות לשקול נסיבות אחרות שאינן קשורות לביצוע העבירות מלבד אלה המנויות בסעיף 40יא לחוק.

כפי שצוין לעיל, עסקין באירוע חמור במהלכו הותקף נהג אוטובוס על ידי נוסע אשר ככל הנראה לא אהב את דרישתו של נהג האוטובוס לבל יעלה לאוטובוס עם בקבוק פתוח של שתייה חריפה שכן הדבר מנוגד לנהלים ואת הערתו על כך שלא שילם עבור הנסיעה.

חומרה יתרה ניתן לראות בעובדה שהנאשם הכה את המתלונן לראשונה בעת שהאוטובוס היה בנסיעה ובכך סיכן את כלל נוסעי האוטובוס וכן, בעובדה שלאחר שהמתלונן עצר את נסיעת האוטובוס, ירד ממנו והזעיק משטרה, ירד אחריו הנאשם ושב ותקף אותו שוב במכת אגרוף ובהמשך באמצעות ניפוץ בקבוק בירה על ראשו.

גילוי אלימות מעין זה מלמד מניה וביה על מסוכנות רבה הנשקפת מן הנאשם אשר אינו בוחל לתקוף נהג אוטובוס רק על רקע בקשתו של האחרון כי ינהג בהתאם לנהלי חברת האוטובוס וכי ישלם עבור השירות.

מסוכנות זו מתחדדת לאור המשכו של האירוע, עת ירד הנאשם בעקבות המתלונן אשר התקשר למשטרה ושב ותקף אותו באמצעות מכת אגרוף נוספת ובניפוץ בקבוק בירה על ראשו ופציעתו באופן המתואר בכתב האישום המתוקן.

לא זו אף זו, מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) עולה כי בעת ביצוע העבירה נשוא תיק זה, היה עומד ותלוי כנגד הנאשם עונש מאסר מותנה בן חודשיים בגין עבירות של תקיפה סתם או התנהגות פרועה במקום ציבורי וכן, עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים בגין עבירה של תקיפת שוטר ואולם, אף בכך לא היה כדי להרתיעו.

ודוק, המדובר בנאשם אשר לא חשש לנקוט באלימות בעבר כנגד שוטרים ואף ריצה עונשי מאסר ממושכים והרשעתו האחרונה הייתה ביום 19.10.20, במסגרתה הושת עליו עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים ומכאן, כי הנאשם ביצע את העבירה נשוא תיק זה בסמוך לאחר שחרורו ואולם, אף בכך לא היה כדי להרתיע אותו מלבצע עבירה חמורה זו.

לאור כל האמור לעיל, סבורני כי המדובר בנאשם אשר חרף העונשים אותם ריצה בעבר והעובדה כי תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר בגין עבירות דומות וסמיכות ביצוע העבירה משחרורו ממאסר אינו נרתע מלבצע עבירות חמורות ולפיכך, יש

מקום להרחיקו מן החברה לתקופה משמעותית בכדי להגן על שלום הציבור.

לאור כל האמור לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי העונש הראוי לנאשם מצוי בטווח הגבוה של מתחם הענישה.

ודוק, אלמלא עמדתה העונשית של המאשימה, אשר עתרה להשית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בלבד הכוללים בתוכם גם את המאסר המותנה המופעל, היה בדעתי למקם את עונשו ברף העליון של מתחם הענישה עליו עמדתי לעיל.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

34 חודשי מאסר בפועל.

הנני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן חודשיים הימים אשר הושת עליו במסגרת ת"פ (ק"ש) 18774-03-20 ביום 19.10.20 וזאת, במצטבר לעונש הנזכר לעיל כך שהנאשם ירצה בסך הכל 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שהוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר לא יבצע הנאשם כל עבירת אלימות.

הנני מורה על הפעלת ההתחייבות בסך 2,000 ₪ אשר הושתה עליו במסגרת התיק הנזכר לעיל. הנאשם ישלם סכום זה ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.7.22 ובכל 1 לחודש לאחר מכן. אי עמידה באחד התשלומים תביא לפירעון מידי של יתרת הסכום.

הנני מחייב את הנאשם בהתחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות אלימות וזאת, לתקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר. במידה ולא יצהיר כעת על התחייבות זו בפניי, יאסר למשך 30 ימים.

הנאשם: הבנתי את ההתחייבות ואני מתחייב.

אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלון מר עמוס תייר ע"ת מס' 7 בסך של 7,000 ₪. סכום זה ישולם עד ליום 1.10.22 שאם לא כן, יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק.

לאחר הפקדת סכום הפיצוי תעבירו המזכירות לידי המתלון בהתאם לפרטיו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת בתוך 45 ימים.

ניתן והודע היום ל' ניסן תשפ"ב, 01/05/2022 במעמד הנוכחים.

מורן מרגלית, שופט, סגן הנשיא

הוקלדעלידיאיהשטורק